

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 301. — ŠTEV. 301.

NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 24, 1931. — ČETREK, 24. DECEMBRA 1931

VOLUME XXXIX. — LETNIK XXXIX.

JAPONSKA ARMADA PRODIRA PROTI ČINČOVU

IZ PORT ARTHURJA JE DOSPELO VEČ JAPONSKIH KRIŽARK S POTREBNIMI OJAČENJI

Trije močni vojaški oddelki se bore z mandžurskimi jetniki. — Boj med posadko kitajskega in japonskega oklopnega vlaka je bil nekaka predigra za prevzetje vseh kitajskih železnic. — Kaj Šek bo pomagal stvarjati novo nankinsko vladu. — Poročnik Tamon, ki je bil zavzel Cicikar, poveljuje drugi japonski diviziji.

MUKDEN, Mandžurija, 23. decembra. — Japonsko vojaštvo je začelo prodirati proti važnemu mestu Činčovu. Prodiranje se vrši pod pretvezo, da je treba izstrebili bandite, katerih je baje vsepolno v tamošnji okolici.

Tri ekspedicije, kojih vsaka šteje več tisoč mož, prodirajo v ozemlju južno-mandžurske železnice ter v porečju reke Liao. Kampanja se je začela prav zaprav že pred enim tednom, sedaj je pa v polnem teku.

Drugi japonski diviziji poveljuje poročnik Jiro Tamon, ki je pred par tedni zavzel mesto Cicikar.

V japonskem glavnem stanu sicer izjavljajo, da so te vojaške operacije naperjene proti banditskim tolpom, ne pa proti rednem kitajskemu vojaštvu, ki je koncentrirano v okolici Činčova.

O ekspediciji severno od Mukdena, ki je včeraj zavzela mesto Fakumen, ni dosti slišati. Kolikor je mogoče razbrati iz prvotnih poročil, je naletela le na malenkosten odpor.

TOKIO, Japonsko, 23. decembra. — Časopisje poroča, da se je večina japonskih čet, ki so se borile z kitajskimi banditi v Mandžuriji, vrnila. O tem pa ni še nobenega uradnega poročila.

Iz Port Arthurja je odplulo več japonskih križark, na katerih se nahajajo ojačenja. Japonski vladni uradniki so ponovno zatrdili, da bo ustanovljena v Mandžuriji redna vlada, kakorhitro bodo banditi izstreljeni.

PEKING, Kitajska, 23. decembra. — Pri Yinkowu sta se na progi srečala kitajski in japonski oklopni vlak. Japonci so začeli takoj streljati na Kitajce. Kitajci so jim dobro odgovarjali, nakar se je japonski vlak vrnil. Po preteku dveh ur so se pa pojavili Japonci z artilerijo in infanterijo, in boj se je nadaljeval.

Inozemski opazovalci so mnenja, da je ta boj predigra za prevzetje vseh kitajskih železnic v Mandžuriji.

Iz nevtralnih virov v Činčovu se poroča, da tamošnje kitajsko vojaštvo miruje, toda če bodo Japonci skušali zavzeti Činčov, se bo tamošnji kitajski general Jung Cen z vso silo in z vsemi sredstvi protivil temu njihovem poskusu.

NANKING, Kitajska, 23. decembra. — Tukaj zboruje kongres kitajske nacionalistične stranke, in vse kaže, da bo bivši predsednik Kaj Šek naprošen, naj se vrne v Nanking in naj pomaga stvoriti novo vladu.

Za predsednika posebne komisije, ki bo upravljala kitajske zunanje zadeve, je bil imenovan dr. C. C. Wu, bivši kitajski poslanik v Washingtonu.

Provizorični predsednik Lin Sen je poslal Ameriki sledeči božični pozdrav: — Mir na zemlji in blagor ljudem!

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda v Ameriki! Naročajte ga!

Nemčija ne more plačati

NESREČA V VATIKANU

Streha vatikanske knjižnice se je zrušila. — Pet oseb ubitih. — Lesceni stebri so strohnili. Dragocene knjige pod razvalinami.

RIM, Italija, 23. decembra. — Pozno popoldne se je zrušila v sredini vatikanske knjižnice streha, je prodrla tla Sikstinske dvorane, ki je najmočnejši prostor knjižnice in skozi čitalnico pod njo ter padla v prazno dolenjo dvorano. V razvalinah je zakopanih tisoč dragocenih knjig in mnogo neprecenljivih rokopisov, ki so deloma poškodovani, ali mogoče celo uničeni. Razbitih je bilo tudi več dragocenih starih kipov.

Razvaline so tudi pokopale štiri delavce in enega odvetnika. Požarna bramba iz Rima, ki preiskuje razvaline, je izvela mladega, pa slovitega odvetnika dr. Marko Vattaso. Bil je tako poškodovan, je na poti v bolnišnico umrl. Štirih delavcev, ki so bili pokopani v spodnjem delu knjižnice, se niso našli in so bili najbrže ubiti.

Streha, ki je bila nad glavnim obokom v sredini knjižnice, je bila dolga 20 čevljev in 50 široka. Stene so ostale nepoškodovane in niti ena šipa se ni razbila. Samo površina preiskava navaja, da se je podrla streha vsled tega, ker so se zrušili trije stebri, ki so bili že napol strohnili.

Najdragocenejši rokopis, ki je padel z razvalinami vred, je "Življenje svete Zofije". Ta rokopis je bil najden na kupu razvalin in zelo poškodovan.

Knjižnico je ustanovil papež Nikolaj IV. v 15. stoletju. Nekaj let pozneje je papež Sikst IV. knjižnico zelo povečal in leta 1558 je bila knjižnica pod papežem Sikstom V. prenešana na sedanji prostor.

Knjižnica vsebuje nad 300.000 knjig in okoli 32.000 rokopisov iz najstarejše dobe in imajo neprecenljivo vrednost. Ravno tako je v knjižnici mnogo dragocenih kipov, katere so podarili razni vladarji papežem.

USTRELIL SRNO NA DVORIŠČU

PREAKNESS, N. J., 23. dec. — Alfred Conklin je ostal doma, da je krmil kokoši, njegova dva brata pa sta šla na lov na srne.

Vrnila sta se slabe volje, ker nista videla nobene srne. Ravno tedaj pa je Alfred videl velikega srnjaka, ki je prišel na dvorišče in je splašil kokoši. In Alfred, kot dober strelec, ga je pogodil in pobil.

STARI GRAD GORI

STUTTGART, Nemčija, 23. decembra. — Dva dni že gori stari grad blizu tega mesta, ki je bil nekdanj last nemškega cesarja. Požarni brambi se ni še posrečilo požar omejiti. Vendar pa pravi ognjegaseci, da bo mogoče prejšnjo ustaviti ogenj, predno bo dosegel dvorano, ki je polna dragocenih umetnin.

W. E. CONNER JE PRIZNAL BIGAMIJO

Žena ga je obiskala v zaporu. — Priznal je, da se je poročil z May Gledhill. — Žena ji je brzojavila.

WINDSOR, Vt., 23. decembra. William E. Conner, ki je bil nekdanj bogat inženir in ki je sedaj v ječi zaradi goljufije, je zavrnil svojo ženo in ji priznal, da se je pred štirimi leti poročil z May Gledhill v Quebecu v Kanadi.

Mrs. Conner, ki je do zadnjega časa imela v svoji hiši Miss Gledhill in njenega sina, čeravno je vedela, da je njen mož otrokov oče, mu je prinesla zavitek kot božično darilo.

— Povej, kako je Mary? — so bile prve njegove besede in potisne vstran zavitek.

Žena stopi za korak od železnih vrat, kot bi jo bil kdo udaril po glavi.

— Mislim, da ji gre dobro. — pravi slednj.

— Zdaj boš napisala, kar ti bom narekoval, — pravi Conner.

Žena je izgubila vsak občutek in okorno izvele kos papirja in svinčnik ter zapiše, kar ji reče njen mož.

— May, skribi za sina. Sporoči mi o svojih načrtih takoj. V ljubezni. — Bill.

— Zdaj pa greš takoj domov in boš skrbela za May in sina, — je bilo njegovo povelje. — Pri njih moraš biti in jih ne bi smela nikdar zapustiti. Onadva te potrebuje, dokler sem jaz tukaj.

Mrs. Conner možu ni voščila veselega Božiča in je molče odšla. Toda prva njena pot je bila v brzojavni urad in je odposlala brzojavko.

Da bo izpolnila še druga naročila svojega moža, je razvidno iz njenih besed nekemu časnikarskemu poročevalcu:

— Mislim, da se bom med potom ustavila še v Bostonu, da kupim nekaj oblek.

(Mislija je obleko za May in njenega sina).

MATI PROSI SMRTI ZA OTROKA

WASHINGTON, D. C., 23. dec. Neka slabo oblečena žena pozvonila na vratih rožine postaje za živali. Navzočemu pazniku ponudi zavitek.

— Bolna mačka — usmrtite jo, — pravi žena.

— Zakaj, — vzklikne paznik, ko zagleda dve nožici, ki molite izpod predpasnika, — to je otrok!

— Vi ubijate živali, kadar trpe pomanjkanje, zakaj ne bi ubili tudi mojega otroka? — vpraša žena žalostno.

Paznik telefonira po policijo. Taoda žena pograbila otroka in izginila.

LAČNI ROPAJO TRGOVINE

BERLIN, Nemčija, 23. dec. — Ropanje trgovin z jestvinami in mesnic se nadaljuje. Roparji so večinoma mladeniči, ki napolnijo žepa z vsem, kar dobijo in njihovo na svoje domove.

Zaradi postavnega praznika — Božičnega dne — ne izide jutri Glas Naroda. Prihodnja številka izide v soboto, 26. decembra.

Uredništvo.

PROTIVERSKI BOJ V MEHIKI

En duhovnik za 50,000 prebivalcev. — Glavno mesto ima nad 200 cerkva. — 175 cerkva bo zaprtih.

MEXICO CITY, Mehika, 23. decembra. — Poslanska zbornica je sprejela predlog, ki omejuje za vsako veroizpoved v zveznem okraju in južni Californiji za vsake 50,000 prebivalcev po enega duhovnika. Ta predloga mora biti še predložena senatski zbornici.

Zvezni okraj vključuje glavno mesto s skupnim prebivalstvom okoli 1.200.000. Ker je poslanska zbornica določila, da sme v vsaki cerkvi biti samo en duhovnik, tedaj bo v glavnem mestu samo 24 duhovnikov v 24 cerkvah.

V Mexico City pa je nad 200 cerkva, tako da bo okoli 175 cerkva zaprtih.

Prebivalstvo južne Californije šteje nekaj manj kot 100.000, toda skoro gotovo bosta dovoljena dva duhovnika, ker je dežela razdeljena v dva okraja.

Člen 130 zvezne ustave daje vsaki državi pravico, da določi število duhovnikov, za vsak okraj.

Prvotno je bil v poslanski zbornici stavljen predlog za enega duhovnika za 100.000 prebivalcev, po daljši debati pa je bil soglasno sprejet predlog za enega duhovnika za vsake 50.000.

V vladnih krogih vlada splošno mnenje, da bo ta predlog sprejela tudi senatna zbornica in da ga bo potrdil tudi predsednik Ortiz Rubio.

PISATELJ KRATKIH POVESTI UMRL

OTTAWA, Kanada, 23. dec. — Charles H. Mackintosh, ki je napisal mnogo kratkih povesti, katere je prodajal po deset centov, je umrl v starosti 88 let. Pri vsem tem, da je prodajal svoje spise po tako nizki ceni, si je napravil veliko premoženje. Koncem 19. stoletja je bil tudi zelo vpoštevani in zmožen politik.

GRŠKA SE BOJI ŽIVILSKH NEMROV

ATENE, Grška, 23. decembra. Vlada je sklenila, da bo naložila bogatašem visoke davke za pomožni sklad onim, ki trpe pomanjkanje. Vlada se boji, da bi se pričeli nemiri vsled pomanjkanja. Razni trgovci v Makedoniji so se pritožili pri vladi zaradi dopanja trgovin.

KONFERENCA GLEDE VOJNIH DOLGOV IN REPARACIJ

BAZEL, Švica, 23. decembra. — Odbor za Youngov načrt kojega naloga je bila preiskati, če bi zamogla Nemčija v bodočnosti zadostiti svojim obveznostim, je dokončal svoje delo ter sestavil podrobno poročilo. Iz poročila je razvidno, da Nemčija ne more plačati.

Po preteku moratorija, to je 1. julija prihodnjega leta, bi morala plačati Nemčija po Youngovem načrtu dvestoseminšestdeset milijonov dolarjev. Odbor je ugotovil, da ji tega ne bo mogoče storiti.

Nadalje je predlagal odbor, naj se spravijo vojni dolgovi in reparacije v soglasje, ki bo odgovarjalo sedanjemu svetovnemu gospodarskemu položaju.

Čimprej mogoče je treba sklicati posebno konferenco, na kateri bodo razpravljali o vojnih dogovih in reparacijah.

Odbor je mnenja, da zaenkrat ni še nobenih izglede, da bi se gospodarske razmere kaj izboljšale, če se ne bo zadeva vojnih dolgov in reparacij popolnoma preuredila.

Nemčija je izžepala vse svoje vire, ostale evropske države, izvzemši Francija, ji bodo vkratkem sledile.

WASHINGTON, D. C., 23. dec. Priporočilo odbora za Youngov načrt, naj se skliče posebno konferenco za uravnavo vojnih dolgov, smatrajo za izziv ameriške vlade, ki bi v tem slučaju morala pojasniti svoje stališče napram reviziji.

POGOJ ZA BOGASTVO

Otroka lahko dobita milijonsko premoženje, če živita do tridesetega leta vstran od svoje matere.

OKLAHOMA CITY, Okla., 23. decembra. — Štirinajstletni deček in njegova dvanaestletna sestra lahko dobita velikansko bogastvo, ako se odpovesta svoji materi.

Leopold M. Guggenheim, 86 let stari milijonar iz St. Louis, ki je umrl v septembru, je določil v svoji oporoki, da Paul in Mary Guggenheim dobita njegove milijone, ako ne živita v bližini 300 milj od svoje matere do svojega tridesetega leta.

Paul in Mary sta otroka njegovega sina Luis K. Guggenheim, ki je profesor na zdravniški šoli v Washingtonu. Stari Guggenheim je tudi imenoval svojega sina za izvrševalca oporoke. Tudi Louis je dobil znatno dedščino po očetu.

— Tako odločujem zato, da bo boljše za otroke, ne pa zaradi tega, da bi imel kako sovraštvo proti materi otrok, — se glasi tozadevna določba v oporoki.

POZOR, ROJAKI!

Oni, naši rojaki v New Yorku in okolici, ki so vložili denar pri Sakser State Bank, katere je sedaj v likvidaciji, lahko pridejo osebno v banko in prinesejo seboj pole za terjatve. V banki jim bodo pole izpolnili in potrdili brezplačno.

MUSSOLINI JE POKOPAL SVOJEGA BRATA

Mussolini je korakal poleg krste. — Bil je 24 ur pri mrtvaškem odru. — Izgledal je truden.

MILAN, Italija, 23. decembra. Brat italijanskega ministrskega predsednika Mussolinija in skozi 16 let njegov zvest prišast, je bil pokopan s častmi, ki se drugače izkazujejo princem.

Slikovita procesija, ki je sledila krsti je poldrugo uro korakala po pol milje dolgi cesti do cerkve San Aro.

Benito Mussolini, ki se je prejšnji dan s posebnim vlakom pripeljal iz Rima in ki je skozi 24 ur neprestano čul ob mrtvaškem odru svojega brata, je s svojo ženo, dvema hčerama in otroci svojega brata, korakal takoj za krsto. Videti je bil zelo utrujen in žalosten.

Žena pokojnega urednika fašistovskega lista "Popolo d'Italia", gospa Avgusta, je bolna in ni mogla biti pri pogrebu.

Tisoče ljudi, ki so se nabrali okoli cerkve in ob cesti do železniške postaje so držale v redu tri vrste vojakov za nasajenimi bajoneti. Krsto so prinesli v cerkev uradniki lista, katerega je Arnaldo Mussolini urejeval.

Pred krsto so korakali vladni ministri, duhovščina, več sto vojakov, požarna bramba in policija v črnih srajcah. Bilo je več vojaških in civilnih godb in brez števila zastav. Nad sprevedom so krožili aeroplani.

Kmalu popoldne je mrtvaški vlak odpeljal v Forli, blizu rojstnega kraja umrlega. Ministrski predsednik s svojo družino in družino svojega brata, izvezemši Avgusto je bil na vlaku.

POTRES V ITALIJI

RIM, Italija, 23. decembra. — V mestu Cerignola v Abruzzi gorah sa bila dva močna potresna sunka. Prebivalstvo je preplašeno, ne zbežalo iz hiš.

(Ako je potres napravil kakšno škodo, do sedaj še ni znano.)

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIO PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
218 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto valja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za mesec za celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 218 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

FINANČNIKI IN KONGRES

Finančni odsek zveznega senata je prišel do zaključka, da so sedanje krepitve v veliki meri krivi razni tujezemski vrednostni papirji, katere so vrgli mednarodni finančniki na ameriški trg.

Ljudje so te vrednostne papirje radi kupovali, ker so nosili po sedem ali še več odstotkov obresti, naenkrat je pa njihova vrednost znatno padla.

Finančni odsek zaslišuje sedaj razne finančnike, ker hoče biti na čistem v tem oziru.

Posvetovalnica finančnega odseka je sedaj slična učilnici na kaki univerzi, v kateri predavajo profesorji učencem o temeljnih zakonih narodnega gospodarstva.

Učitelji so v tem slučaju velefinančniki, ki so sedaj v tej deželi baje edini, kateri natančno poznajo vse stroke gospodarske vede.

Študentje so pa senatorji, ki bi morali vse to že zdavnaj vedeti, pa menda nimajo drugega v glavi kot samo strankarsko politično modrost.

Človek se čudi, ko čita v časopisju, da smatrajo senatorji povsem navadna pravila za senzacionalna odkritja.

Zelo zanimiva so bila izvajanja O. H. Kahna, ki je utemeljil svojo trditev, da mora narod poravnati prej svoje privatne dolge, predno zadosti obveznostim, ki jih ima napram drugim vladam.

— Da se obdrži gospodarsko življenje v teku, — je rekel Kahn, — da je mogoče plačevati davke ter opravljati dnevno delo, je treba do skrajne meje zaščititi svetost pogodbe.

Če vlada kaj dolguje kaki drugi vladi, ni treba, da bi ji plačala svoj dolg do gotovega roka, ako se medsebojno sporazumeta, da ji tega ni potreba.

— Vse drugače je in dosti bolj nevarno je pa uničiti zaupanje posameznika v tej deželi, ki trguje s kom v drugi deželi. Edino le narod, ki zamore prosto kupčevati, ki zamore kupovati in prodajati, kojega državljani imajo delo in zaslužek ter lahko plačujejo davke, edinole narod, ki ima kredit, je opora gospodarskega življenja.

Ako so take opore omajane, je tudi gospodarsko življenje onemogočeno.

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNO DRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Priznani člani:
FRANK BAKER, 107 E. 18th St., New York City
Podpredsednik:
MICHAEL UREK, 1715 Gates Avenue, Brooklyn, N. Y.
Zastopnik in sekretar:
JOSEPH FOGACHNIK, 586 Liberty Avenue, Williamsburg, L. I.
Blagajnik:
PETER RODE, 333 Alpha Place, Glendale, L. I.
Zastopnik:
RADO VAVPOTICH, 22-15 38th St., Astoria, L. I.
Nadorni odbor:
ANTHONY KOSMINIK, 1612 - 85th St., Richmond Hill, L. I.
FRANK LUDVIG, 651 10th Avenue, Rockville Center, L. I.
ANTON CVETKOVICH, 585 5th Ave., Brooklyn, N. Y.

Kdor želi pridobiti ali rojakinjo se ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za namena pojasnila. V mreži se šele posna kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoraj 14 tisoč bolnišnic in nad šest tisoč smrtnih podpor ter ima v blagajni skoro \$17,000.00.

Društvo služi vsako četrto saboto v svojih društvenih prostorih v American Slavonian Auditorium, 288 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

BOŽIČ V ANGLIJI

Prasketajoča polena v peči, maskirani pevci, radostni lovski izleti in bogato obložene mize ožive tožno sivo enoličnost angleškega življenja o božiču in spominjajo na čase, ko se je Anglija nazivala še Old Merrie England, stara, vesela, Anglija. Dočim so v drugih deželah božični prazniki pravi rodbinski prazniki, Angleži o božiču rad potujejo. Londonske ulice bodo te dni prazne in puste. Kdor le more, odpotuje v zimsko letovišče v Evropo, kdor ima pa še več denarja, porabi božične praznike za najbolj angleški sport, za lov na lisice na konjih. Tudi kraljeva rodbina preživi navadno božične praznike na lovu v Sandringhamu.

Navaden zemljan, ki ne more zapustiti te meglene dežele, kjer ni nikoli belega božiča, proslavi praznike doma, za bogato obloženo mizo. Mirno lahko rečemo, da misli Anglež v prvi vrsti na božični jedilni list, če govori o božičnih praznikih. Navadno je Anglež štirikrat na dan, med božičnimi prazniki, pa samo enkrat, toda za mizo sedi nepretrgoma dobre tri dni. Začetek tvori obed, med katerim pride na mizo deset jedi. To je na sveti večer. Obed se konča s slaščicami in preide počasi v pozno večerjo. Tudi šele drugi dan pokaže Anglež, kaj pravzaprav zamore. Na drugi božični dan, ki mu pravijo Angleži Boxing Day, ker je ta dan bokarskih tekem, nadaljuje Anglež svojo atako na shrambo in želodec.

Božič je v Angliji pravi praznik radosti. Zato si natikajo udeleženci božičnega obeda v Angliji na glave komične papirnate cepice, mečejo po tleh žabice, trobijo, piškajo, ploskajo itd. Kdor ima le malo denarja, si privoščijo za božični obed pečeno purana in plum pudding, sestojec baje iz 32 sestavin. Kdor ima pa več denarja, zalije božični obed s šampanjcem. Naporočene hčere angleških rodbin, ki dobe zdaj za božič skoraj izključno nove gramofonske plošče, komaj čakajo, da jih lahko poskusijo in zaplešejo s svojimi kavalirji najnovejše plesne. V Angliji namreč povabijo na božično gostijo tudi rodbinske prijatelje, posebno tiste, ki sami ne morejo praznovati božiča. Samci so torej lahko brez skrbi, da preživijo božični dan v vesel družbi. Pravi božični dan je v Angliji 25. december. Zadnji dan pred Božičem delo večina počiva, samo otroci obiščejo na postelje očetove nogavice, kamor naj bi spravili "božični oče" (Father Christmas) njim namenjena darila.

Večja darila se razdelijo v Angliji 26. decembra pri obedu. Ovitki večjih daril kažejo vedno barve "božičnega očeta" (rdečo in zeleno). Tudi povabljeni gostje prinašajo k obedu svoja darila. Skoraj neverjetno se sliši, kako bogato je v Angliji vsakoletno božično obdarovanje. Celo siromašnejši Angleži dobi za božič 40 do 50 daril. Ta kraz vsesplošnega in dejanskega angleškega človekoljubja je najlepši znak angleškega božiča.

Izrek, da je dajati lepše, nego sprejemati, je v veljavi o božiču v Angliji posebno na kmetih. Tam dobi tudi najsiromašnejša ženska božična darila, bodisi da jo obdaruje pastor ali njegova dobrodelna društva, bodisi lastnik bližnjega veleposestva. Za angleške veleposestnike so božični prazniki dnevi velikih dolžnosti. Angleži praznujejo, kot rečeno, božič zelo radi na kmetih in vsi gradovi veleposestnikov so med prazniki polni gostov. Božična darila v Angliji niso okrašena samo z božičnim drevescem, temveč tudi s cvetjem. Samo nekaj manjka Angležem o božiču — snežna odeja, brez katere si mi božične idile ne moremo misliti. Božično drevesce zažari v Angliji navadno šele po popoldanskem čaju pred božičnim obedom. Poprej ne prepevajo Angleži božičnih pesmi, kajti verska stran božiča je opravljena že 25. decembra dopoldne, ko se zbere rodbina v cerkvi, da posluša božični evangelj. Po božičnem obedu se primejo stari in mladi za roke in zaplešejo okrog božičnega drevesca.

V Windsorju, priljubljenem bivališču angleškega kralja, imajo božični prazniki poseben značaj zaradi daril angleškega kralja. Mnogi prebivalci, ki imajo kakršnekoli stike s kraljevim domačinstvom, dobe darila, vsi siromaki in stari ljudje v mestu pa najdejo na sveti večer pred svojimi vrati kraljevo darilo — vrečo premoga.

V Angliji so tudi običajni in priljubljeni božični pozdravi, ne rabijo se pa za nje samo božične razglednice, ki nudijo angl. okusu dovolj prilike, da pokaže svoje posebnosti. Angleški božični pozdrav lahko dobimo tudi na razglednici s sliko admirala Nelsona, umirajočega v bitki pri Trafalgaru v mladi krvi.

Na Škotskem, kjer je še zdaj močna puritanska tradicija, so božični prazniki samo prazniki druge vrste, čeprav je tudi tam navada, da si dajejo ljudje medsebojna darila. Največji praznik na Škotskem je novo leto. Pač so pa božični prazniki za katoliško Irsko pomemben cerkveni praznik. Na sveti večer gore v vsaki irski hiši blagoslovljene sveče in stari in mlado gre h polnočnici. K božičnemu razpoloženju večinoma siromašnih irskih kmetov pripomorejo mnogo darila sorodnikov, ki so se isaleli za morje. Koliko je teh daril, si lahko mislimo, če upoštevamo, da dostavi pošta na Irskem vsako leto pred božičnimi prazniki nad 2 milijona nakaznic in denarnih posem.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovensko
Berilo
(ENGLISH SLOVENE READER)
Stane samo
\$2.—
Naročite ga pri
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
218 West 18th Street
New York City

NAZNANILO. — Kadar želite suho meso, šunko, plečeta, klobase in jenkins, obrnite se na nas, ker izdelujemo vse prešičevo meso prav kot v vstarem kraju. — Cena je vse 25c funt in poštino plačati sami. — John Filipič, 1048 E. 76. St., Cleveland, Ohio. (2x 22&24)

KNJIGE
VODNIKOVE
DRUŽBE
štiri krasne knjige stanejo s poštino vred
\$1.35
"GLAS NARODA"
216 W. 18th St.
New York

Dopisi.

New York, N. Y.

Faranom sv. Cirila in Slovenecem v naselbini naznanjam, da priredimo 31. decembra po blagoslovu v cerkvi (ob polosmih zvečer) v hali "Silvestrov večer" z zanimivim sporedom. Priznane kuharice garantirajo za najboljšo postrežbo. Godba, petje, poštna zabava do polnoči, ko pride na oder Novo leto. Vstopnina prostovoljna. Pridite!

Rev. Hijacint Podgoršek, župnik.

Chicago, Ill.

Prosim, priobčite par novic iz Chicago.

Zimo imamo jako miho. Tako je prav da ima vsaj vreme usmiljenje za brezposelnosti, ker ga naš Mr. Hoover nima. Evropi pomaga na vse strani, samo za nas tukaj v Ameriki se ne zmeni, da bi kaj pomagal.

Umrla je mlada Slovenka, Mary Bežek, stara 17 let. Bolehala je dalj časa na srčni bolezni. Končno je podlegla in je rešena trpljenja. Bila je članica ženskega društva "Zvezda", št. 170 J. S. K. J.

Sosestre so se udeležile polnoštevino pogreba.

Tukaj zapuška mater, očima, dve sestri in brata.

Moje iskreno sožalje družini Borštnik.

Tukaj se je mudil ta teden gospod Anton Grdina iz Clevelanda. 15. in 16. decembra je kazal slike iz Jugoslavije. So jako lepe in zanimive. Priporočam rojakom, da si jih ogledajo, ko imajo priliko. Seveda, mene samo so bolj zanimale slike iz Dolenjskega, odkoder sem doma in posebno pa, ker sem tukaj že 25 let.

Moram pa kritizirati Mr. Ivana Račiča, ki nekaj zabavlja in piše zakrpani Žuženberg. Jaz nisem videla nič zakrpanega, ko sem šla v domovini in ne sedaj na stikah. Saj je vendar bilo vse zanimivo. Še mlatili so na prostem in novo brigzalo so ravno isti dan dobili, da jo je vzel na sliko. Potem je vzel cerkev z dvema zvonikoma in še Father Gnidovec, ki ga osebno poznam.

Potem je šel iz Žuženberga v Ajdovec, v mojo rojstno faro. Vse je tako kakor je bilo pred 25 leti.

Da pa ne bodo mislili vsi, da nisimo Dolenjci fajn ljudje, naj tukaj povem, da se je samo v moji fari Ajdovec rodilo 15 duhovnikov. Od ene hiše so štirje in vsi štirje še žive.

Ne vem, zakaj Ivan Račič tako Gorenjsko hvali, saj je vendar tudi sam Dolenjec in bi moral bolj z Dolenjci držati.

Pozdrav vsem rojakom in jim želim vesele božične praznike.

Frances Lukanich.

Naročite do naš "Glas Naroda" — največji slovenski časnik v Zdravstvenih državah.

IZDAJALSKI ZOBJE

Tudi zobje imajo lahko velik zgodovinski pomen. To dokazujejo na pr. v egiptskih grobovih najdeni zobje. Večkrat so jih že preiskali, da bi mogli ugotoviti, kakšne zobne bolezni so razsajale v tistih časih.

Znano j, da so zobovjia po velikih požarih čisto vse, kar ostane od ponesrečencev. Po obliki teh zobovij, po kakšnem bolezenskem znaku, po kakšnem kovinskem znaku, se da tu ugotoviti človek, ki je zgorel. Že pred sto leti so uporabljali ta način identificiranja mrtvecev. Po zobih se da ugotoviti v mnogih primerih tudi njegova približna starost, če bi bilo to na drug način nemogoče. Seveda je treba pri tem upoštevati zobe v celoti, stanje njih korenin, njih izrabo itd. Strokovenjak more po raznih znakih tudi s približno gotovostjo povedati, dali je zobovje pripadalo moški ali ženski osebi.

Lacassagne poroča o nekem G., ki so ga umorili v Parizu, ga stlačili v kovčeg in ga odložili v okolici Lyonsa. Tam so pozneje našli že čisto razpadlo truplo. Po nenavadno širokih gornjih sekalih ga je spoznala njegova hči. Na podoben način je nekdo našel svojega izginulega brata, ta je izginil pri neki znanstveni odpravi v Afriki. Njegov brat je bil nekoč gost nekega zamorskega glavarja, ki je imel shranjenih več lobanj, ki so izvirale baje od belokožcev. V zobovju ene teh lobanj je manjkalo zob, drugi je bil nadomeščen z zlatim in po teh znakih je gost spoznal ostanke svojega več let prej ubitega brata.

Na neobičajen način se je izdal neki morilec v Bostonu. Tam je bil na skrivnostnem način izginil neki profesor, a v laboratoriju nekega tovariša so našli v pločevini nastih škatalih in steklenih posodah razne kostne dele. Čeprav so bili vsi prepričani, da so to ostanke izginulega učenjaka, točen dokaz ni bil mogoč in tako niso mogli morilec nič. Pozneje pa se je zgodilo, da so našli pri njem umetno zobovje iz zlata. Dognali so zobozdravnika, ki je bil to zobovje napravil in ta je po nekem določenem znaku lahko povedal, da ga je bil napravil za izginulega profesorja in morilec so sedaj lahko končno spravili pravico v roko.

Znano je tudi, kakšno vlogo so imeli zobje v aferi nesrečnega francoskega dofen, sinu kralja Ludovika XVI. in kraljice Marije Antoinette. Po uradnem poročilu je dofen umrl 1795 v ječi Temple in so ga pokopali na pokopališču Sainte-Marguerite v Parizu. Kakor običajno pa so se oglašali pozneje ljudje, ki so trdili, da so oni sami dozdnevno umrli prestolonaslednik, ki da nikakor ni bil umrl, kakor je trdilo uradno poročilo revolucionarne vlade. Zaradi takšnih pretendentov so že 1816 in zadnjice 1894 odkopali na pokopališču Sainte-Marguerite ostanke mrtveca, ki naj bi bil francoski dofen. 1846 so našli celo njegovo lobanjo. Vsi znaki na teh ostankih so kazali na dvasetletnega moškega, dočim je štel prestolonaslednik 1795 komaj 12 let. Iz tega bi se dalo tedaj sklepati, da res ni takrat umrl. Še bolj zanimivo je to, da je imel eden izmed pretendentov in sicer najresnejši med njimi Naundorff, o katerem smo pred kratkim pisali, čisto enake zobe, kakor jih je imel sin Ludovika XVI. Potemtakem bi bil Naundorff torej resnični dofen. Čudno pa je, da manjkata na lobanji, ki so jo našli 1946 baš oba zoba, ki sta bila za dofenovo zobovje značilna in po katerih bi se dalo novo zobovje najtočneje ugotoviti, ali so ostanke mrtveca na pokopališču Sainte-Marguerite res dofenovi ali ne.

Peter Zgaga

Drevi bo sveti večer ...

V New Yorku ne bo božičnega zvonjenja.

Zvonjenje so v New Yorku že zdavnaj opustili z nekam čudno utemeljitvijo, češ, da je že itak ropota dovolj.

Po mojem mnenju, tista prepoved ni bila na mestu.

Mar bi rekli, da bi se iz vele-mestnega ropota zvonjenje itak ne slišalo.

Ob dvanaajstih bodo polnočnice.

Po cerkvah ne bo toliko ljudi kot jih je bilo prejšnja leta.

Slabi časi so, in slabi časi uničijo v ljudeh božično razpoloženje.

Človeka je dandanes kar strah obujati spomine na prejšnje dni, ko je bilo vsega za potrebo, dočim sedaj niti za silo ni.

Cerkveni pevec bodo peli kot so menda angelji nekoč:

— Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji.

Tisto glede miru na zemlji je le pobožna želja, v koje izpolnitev nihče ne verjame.

Ej, kakšne načrte delajo diplomati, da bi se države čimprej udarile, pa jim delo ne gre nikaj od rok, dasi je vsega na razpolago.

Ljudi je dosti in denarja dosti, le to je zlomek, ker so ljudje že siti vojne, dočim denar čedalje bolj izgublja svojo veljavo.

Vojne ne bomo še tako kmalu doživeli, toda doživeli smo čas, ki je nemara strašnejši od vojne.

Na milijone je ljudi, ki bi radi trdo in pošteno delali, pa nimajo najmanje prilike, zadostiti ostrim Gospodovi zapovedi:

— V potu svojega obraza si boš služil svoj kruh.

Pote se res, ko begajo od tovarne do tovarne in iščejo dela, dočim si kruha ne morejo zaslužiti.

Vse se je izpremenilo, vse se je predrugačilo v kratki dobi borih dveh let.

Vse, prav vse. Celo vreme.

To pišem ob odprtem oknu.

Gorka sapa pihlja, nebo je povsem pomladno.

Nedavno so mi poročali, da je začel regrat poganjati, da imajo nageljni popke in da je opažati vespovsod burtje, ki stremi v cvetje in sad.

V takih okoliščinah se človek nehoti vda sladkemu upanju, da bo kmalu pomlad in da ni več daleč od Vstajenja.

Toda stoj!

Pred Vstajenjem je še Veliki petek. Veliki petek je treba najprej pretrpeti, za njim šele pride Vstajenje.

Razmere je treba vpoštevati in s ciljem v sren tavati po njih.

Ni zlodej, da bi ne bilo nikjer izhoda.

V starih časih so gradili znanstveniki in učenjaki po naročilu mogoteev labirinte, čudne zgradbe, polne križajevih se hodnikov in polno neštetihi ovir, iz katerih baje ni bilo izhoda.

Rečeno je bilo, da je zapisan smrti sleherni, kdor je zašel v labirint.

Nekaj časa je taval, nato se je pa zgrudil izčrpan in izrabljen.

Slednjice je bila pa tudi iz vsakega labirinta najdena pot v svobodo in prostost.

Finančniki, državniki in diplomati so po orgiji, ki je sledila svetovni vojni, zavedli narode v labirint.

Zaenkrat se tavajo, zdihujejo in trpe, toda izhod se bo našel.

Pomladne sapa pihajo. Pomladne sapa o božiču. Božič je tukaj, zime še ni.

Ob rojstvu Krista, na praznik miru in sprave, preživlja vse človeštvo Veliki petek.

Mukoma ga preživlja obupanje, klone in klea.

Toda tudi to bo prestano.

Navidezni pomladi bo sledila resnična pomlad, Velikemu petku bo sledilo Vstajenje človeštva.

Uptava "G. N."

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,
ZABAVE

O GLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLAS SO ZNATNO

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PREBRISANI DEČEK

(Božična Zgodba)

Ta drobna povest vsebuje vse, kar je treba za pravo božično zgodbo: dečka, mater, božično drevo. In vendar je zgodba popolnoma drugačna kakor navadne božične pravljice, zakaj niti čemperske romantike ni v njej.

Resna, hladna, skoro kruta zgodba je to, hladna ko severna zima, kruta kakor življenje samo...

Dva ali tri dni pred božičem sta se Volodja in njegova mati prvič pogovorila o božičnem drevesu.

— Ali bom dobil jaz tudi božično drevo? — je vprašal deček in glasno srebrnil čaj.

— Kaj si pa prav za prav misliš? Božično drevo? Še jesti skoro ni kaj. In niti rokavice nimam!

— Drugi otroci imajo vendar drevo, jaz pa nobenega? Mar nisam tudi človek?

— Sam si ga poskusi napraviti.

— Dobro! Si pa preskrbiš eno, saj to ni tako težko. In še lepše bo kakor tv-je. Kje ga je moja čepica?

— Ze spet na cesto! Kakšna nadloga je s tem otrokom... Če bi tvoje oče še živel, on bi ti že...

Toda Volodja ni dalje izvedel, kaj bi bil njegov oče storil z njim, zakaj ko je mati dospela do druge polovice stavka, je deček že z dolgimi koraki skakal po stopnicah in si tu pa tam še krajšal pot s tem, da se je kar podčrnil po ograji.

Na cesti se je zbral in našepetal, kakor da je milijonar. Stvar je bila namreč tale: Volodja je posedoval briljant, ne dosti manjši od oreha; včeraj ga je našel na ulici.

Na ta briljant je zidal Volodja vse svoje nade; prepričan je bil, da ne bo zanj kupil samo — božičnega drevesa, ampak da bo tudi njegova mama poslej lahko brezskrbno živel.

— Koliko karatov neki ima? — je premišljal, da mu je prevelika čepica vlezla preko čela kar na nos. Majhen je bil pa tako, da bi se skoro lahko zmuznil odraslim med nogami.

Volodjeva glava je bila pravcati panj najrazličnejših misli, neurejenih reket in besed.

V izvestnem oziru je bil popolnoma nezobručen: vedel je na pričetek, da briljante računajo po karatih, ni pa vedel, koliko delov svetle ima zemlja ali koliko je tridesetozem, deljeno z dvanaest.

Njegova praktična življenjska modrost je imela na tri pregovore, ki jih je rabil, kakršen je bil pač položaj: Siromaška očet je kratka. Naj se zgodi karsibodi, videti jo

mram in ni glavno zabele, ampak življenje.

Zadnjega pregovora se je naučil od matere, oba prva je bil ušel na ulici, pa sam ni vedel, kdaj, kje in kako.

Vstopil je torej v neko trgovino z dragulji, vtaknil roki v hlačna žepa in vprašal: — Ali kupujete briljante?

— Da, mar imaš katerega?

— Tegale stehajte! Koliko karatov pa ima stvarca?

— Saj je prav navadno steklo! — se je nasmehnil zlatar.

— Tako pravite menda vsakomur, — je resno menil deček.

— Kaj?! Oj, da se mi takoj pobert! Marš!

Dragoceni kamen je sramotno zletel na tla.

— Ah, — je stokal Volodja, ko je pobiral svoj razkrinkani zaklad, — to so lopovi. Ali niso mogli izgubiti pravega kamna?! — Pa kaj zato... Poskusil bom z gledališčem...

S tako mislijo se je ukvarjal že dolgo. Zakaj nekoč je bil slišal, da morejo tudi dečki sodelovati v gledališču, vedel pa ni, kako naj bi to dosegel. Toda dolgo premišljanje ni bilo: po njegovem značaju. Ko je dospel do gledališča, je za trenutek postal, potem se je brž, ožurčel in mirno in hladnokrvno stopil v vežo.

Šel je naravnost k prodajalcu vstopnic in ga resno poprašal: — Ali rabite tu pri vas kakšnega dečka? Igraj bi rad.

— Pojdi, pojdi! Tu nimaš ničesar iskati.

V trenutku pa, ko se je bil jeter ozviljen okrenil, se je pomešal Volodja med prihajajoče občinstvo in se znašel kmalu pred nekimi ti, za katerimi je slišal godbo.

— Vstopnico, mladi gospod? — ga je smejalo se vprašal preglednik.

— Slišite! Tu v gledališču sedi neki gospod z dolgo, črno brado. Pri njem doma se je zgodilo nesreča — njegova žena je nenadoma umrla. Poslali so me po nj. Pokličite ga, prosim!

— Saj ne utegnem zdaj iskati svojega bradača! Sam pojdi noter in si ga poišči!

Volodja je vtaknil roki v hlačna žepa, stopil, svest si zmage v velik dvorano, ugledal prazno ložo in sedel vanjo.

Ko je baš s kritičnim pogledom opazoval oder, ga je nekdo potrepil po ramli. Volodja se je okrenil in ugledal nekega častnika z neko damo.

— Loža je zasedena, — je dejal hladno.

— Od koga?!

— Od mene. Mar ne vidite tega? Častnik je hotel poklicati biljeterja, toda njegova dama je menila smehljaje se: — Naj sedi poleg naju. Tako majhen je in dovipen. Ali bi rad ostal tu, fantek?

— Kar tla sedita, — je milostno dovolil Volodja. — Kaj pa imata tu? Aha, spored? Ah mi dovolita?

Tako so sedeli vsi trije do zaključka predstave.

— Kaj je že konec? — je žalostno in začudeno vprašal Volodja, ko je padel zastor. — Siromaška očet je kratka.

— Povejte mi no, ali spored še rabite?

— Ne, lahko si ga obdržiš za spomin na naše prijetno znanstvo. Prizadevno je vprašal dalje: — Koliko ste pa plačali zanj?

— Pet rubljev. (Bilo je to v začetku denarne inflacije v Rusiji.)

— Prodajal ga bom za naslednjo predstavo, — si je mislil Volodja, vzel iz sosedne lože še en spored in hitel s to prodajno robo proti izhodu, kjer je počakal nove predstave.

Ko se je vrnil domov, je bil truden in lačen, toda srečen, zakaj namesto ponarejenega dragulja sta počivali v njegovem žepu dve pravi novčanici po pet rubljev.

Naslednje jutro je Volodja dolgo taval po mestu. Svoj obratni kapital je držal v drobni pesti in z večjim očesom pravega trgovca iskal najboljše priložnosti, da bi s pridom naložil svoj denar.

Ko je stal pred cegornjo zrcalo si po neke kavarne, se je domislil.

Z geslom: "Naj se zgodi karsibodi, videti jo moram," je s povzdignjeno glavo stopil v lokal.

— Kaj pa želiš, mali? — ga je vprašala natakarica.

— Povejte mi, prosim, ali ni bila tu neka dama v sivem kožuhu in z zlato torbico.

— Ne.

— Aha, tako, bom moral pa počakati, — je dejal in sedel za nek mizo.

— Glavno je, — je premišljal, — da sem notri! Naj me le poskusijo ven vreči! Tako bom tullil...

Iz svojega kota si je z drobnimi, črnimi očmi ogledal vso kavnarno. Dve mizi pred njim je sedel star gospod, ki je bil pravkar odločil časopis in je zdaj pil kavo.

Volodja je stopil k njemu in zasopet: — Gospod, koliko pa stane časopis?

— Pet rubljev.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Marian Pfeifer, New York:

LOVCA ANDREJA SVETI VEČER

V skalnati pečini zelenega Čemšenika je sneg pokrival zemljo. Solnčni žarki so se poigravali na snežnih plasteh, in kakor na tisoče biservov se je lesketala plavina, pod njo, v smrekovem lesovju pa je ležala koča — tihi dom lovca Andreja.

Nemo je sedel Andrej v svoji bajti in vpiral pogled proti Kremzu, kjer je dom Kremzarjeve Lenke. Vedno poprej tako živahen, je bil danes zamišljen in otožen, kakor je bila otožna zunanarava. Sedel je ob oknu in vlekel pipo, da so plavalji gosti dimi po izbi. Mogoče je obujal svoje lovske spomine prošlega leta, ali pa je njegova duša zasajala v ljubezni iz Kremza.

Lepa je bila Lenka. Visoko stasito dekle, prijetno modrih oči, nad katerimi so se porogljivo smejali zlati kodri. Bila je edinka starega Kremzarja. Premožna je Kremzarjeva hiša, marsikdo je hrepenil po nji, in hodilo so snubci od blizu in daleč. Lenka pa je ostala zvesta Andrejevi ljubezni.

Takrat ko je pila živino v planini, jo je ugledalo bistro lovčevsko oko. Takrat sta se spoznala; lahke vetrice je vel izpod Kamniških planin, šepetale so ponosne smreke, tam gori v planini pa je bilo dvoje ljubečih se sre. V planini je bil hram njune ljubezni, tu sta prvič zasajala o svoji sreči.

Odkar pa so se v Jurjevi gostilni stekli fantje in dolžili Andreja, da je izval prepričanje, ker je udrihal čez domačega gospoda, se je ohladilo Lenkino srce in usahnile sa sanje planine.

Zunaj je mrak poljubljaj zemljo, in kakor himna stvarstva se je razlila pesem polnočnih zvono. — Bi je Sveti večer.

Andrej, zapuščen od vseh in ogoljufan nad lepoto sveta, je sedel zamišljen ob peči in zrl pred se.

Odkar je ljubezen usahnula, bil je vedno sam in potrt. Ni zanimal več cerkev, ne v družbo, živl je v svoji bajti in lažil po pečinih divjeromantičnega Čemšenika. Tam je iskal leka svoji bolesti, tam je sanjnil o svoji izgubljeni sreči.

Danes pa je začutil v sebi pre-rojenje, zaželel si je spremembe. Zunaj so znova zapeli božični zvonovi. Njih pesem je vsplavala tja gori proti planini. Andrejeve misli so romale proti Kremzu, in debela solza je kanila po bledem licu.

Pograbil je klobuk, ugasnila je luč v bajti. Andrej se je spustil v dolino in z njim je šla poezija svete noči. Zvonovi so peli v tiho noč...

Temna senca je jadrno hitela proti dolini. Na jasnem nebu se poigravajo zvezde; od vseh strani prihajajo ljudje z bakljami, vsi z eno samo, kakor molitev po-božno željo v srehi. Zvonovi po-jo v Sveto noč...

Andrej je bil v dolini. Tudi njega je gnalo v hram božje ljubezni. Med potjo je srečal znanec in prijatelj. Skoro se ni zmenil za njihove pozdrave tako je bil zatopljen v svoje misli. Udaril je je po bližnici mimo župnišča.

— Andrej, kam pa tako hitro? — zakliče za njim gospod Martin.

— V cerkev, — je bil odgovor.

Gospod župnik ga je zaustavil in tako so jih skupno vodile bele stopinje proti cerkvi, kjer pa so bile zbrane gručice ljudi, ki so kurili ogenj. Zvonovi so peli...

— Bog s Teboj! — so bile zadnje besede gospoda Martina in segla sta si v roke.

Andreja so pozdravljali prijatelji in znanci. Zdal ni bil več nem za njihove pozdrave. Njegova lica so se zjasnila, in glavo je držal pokone. Pobožni obrazi postrnega ljudstva so romali v cerkev; možje v kožuhih z bakljami v rokah, pobožne matere pa so vodile svoje otroke. Andrej jim je sledil.

Ko pa je vstopil v cerkev sv. Jurija se mu je zdela, da še nikdar ni bila tako lepa in razsvetljena kakor danes.

Nemirno je zrl pred se. Sem in tja mu je nehoti ušel pogled proti gospodovi spovednici, kjer je čestokrat stala Lenka. Zaman so jo danes iskale njegove ljubeznjive oči...

Utihišlo je božično zvenenje, in

ZAKAJ NE RABITE vse Elektrike, za katero plačate!

K O PLAČATE najmanjšo pristojbino za vaš mesečni račun za elektriko, kupite deset kilowattnih ur toka. Ojdemalce, ki žive v malih domih in stanovanjih, pozivamo, da uporabijo vseh deset.

Ta naš poziv ni povsem nesebičen. Upamo, da boste z večjo uporabo elektrike, za katero sedaj plačujete, polagoma spoznali, kako bo delala na razne načine za vas in je boste sešasoma celo več uporabili. V nikakem slučaju pa ne smete trošiti toka, do katerega ste upravičeni za najmanjšo pristojbino.

Ako naprimer uporabite samo pet kilowatt-nih ur na mesec — zamorete imeti brez vsakih posebnih stroškov za tok —

1. Več Svetlobe!

50 wattna žarnica gori dvajset ur, da porabi eno kilowattno uro za tok. Vseled tega zamorete rabiti nadaljno žarnico iste velikosti za sto ur ali pet ali pet za dvajset ur mesečno; ali —

2. Veselite se Radija!

Radio porabi le malo elektrike. Skoro vsak stane samo 10 ur ali manj — za obrat. Radija se lahko rabi 50 ur na mesec; ali —

3. Rabite Električni Likalnik!

Četudi rabite elektriko neprenehoma tekni likanja, lahko rabite likalnik 2 uri tedensko.

Električne potrebščine zamorete kupiti v raznih department, hardware in električnih prodajalnic. Naše družbe jih prodajajo po izhkih pogojih. Vi zamorete imeti nadaljni komfort in udobnost, ako rabite elektriko, do katere ste upravičeni za najmanjšo pristojbino.

The New York Edison Company
Brooklyn Edison Company, Inc.
The United Electric Light
and Power Company
New York and Queens Electric Light
and Power Company

mogočno so zadonele orgle. Andreja je pretreslo. Takrat pa se je pojavila ob spovednici Lenka. Dolgo je ni videl. Bila je evetovih lie, skoro lepša kot takrat na planini. Peveci so zapeli "Mir ljudem na zemlji" ... zadonele so orgle, zapeli so polnočni zvonovi ... Andrej pa je zrl v Lenko — rojstva Gosolznih oči. Pogledal ji je v obraz spodovnega in vstajenja ljubezni.

KAKO DOLGO JE ČLOVEŠKO ŽIVLJENJE

Na to vprašanje odgovarja v esperantskem tedniku "Heroldo de Esperanto" dr. J. Fels takole:

— Čeprav nam obeta vera prijetno posmrtno življenje, se vsi veselimo življenja na tem svetu in tarnamo, da je prekratko. Se Aristotelov učenec, slavni filozof, in matematik Theofrastost (371—284) je obžaloval, da je bila narava tako radodarna, ko je ustvarila gavrane in jelene, kajti njihovo življenje je mnogo daljše od človeškega. Povprečna dolgot človeškega življenja se je v zadnjih 120 letih izpremenila na boljše, moderni človek v začetku 19. stoletja, leta 1800 je dočakal človek v zapadni Evropi povprečno 35 let, leta 1900 pa že 45 let. Naša generacija ima pa že zopet za celih 10 let daljše življenje. Skoraj vsi statistiki dokazujejo, da žive židje delj nego kristjani.

Po najnovejši statistiki traja povprečno človeško življenje:

	moški	ženske
Nemčija 1910/11=47½ leta	50½ leta	
Italija 1910/12=47 let	48 let	
Anglija 1910/12=51½ leta	56 let	
Amerika 1910/20=54 let	56 let	

V Angliji in na Poljskem zbrani statistični podatki pričajo, da dočakajo matere, ki imajo mnogo

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Nesreča ne počiva!

Fedi smrti na. Podvrženi ste eni ali drugi vask dan. KAJ STE PA STORILI ZA SVOJO OBRAMBO IN ZA OBRAMBO SVOJIH OTROK!

Ali ste že sevaravani sa slučaj bolezn, nesgođe ali smrti? Ako ne, tedaj pristopite takoj k bližnjemu društvu Jugoslovanske Karoliške Jednote. Naša jednota plačuje največ bolniške podpore med vsemi jugoslovanskimi podpornimi organizacijami v Ameriki. Imovina znaša nad \$1.100.000,00, članstva nad 20.000. Nova društva se lahko vstanovijo v Združenih državah z 8 člani. Pristopnina prost. — Berite najboljši slovenski tednik "Novo Dobo", glasilo JSKJ. Pišite po pojasnila na glavnega tajnika, Anton Zhašnik, Ely, Minn.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR — L. 1932

150 strani
dobrega
čtiva

S poštino SAMO

50c

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

KOLENDAR LAHKO DOBITE TUDI PRI NASIH ZASTOPNIKIH

POVESTI: Koliko zemlje potrebuje človek, Kena-Kena, Opal, Baklanov, Ne-znanec, Napadi mravelj. POUČNI ČLANKI: Kako bo reformiran Kalendar, Izrabljanje solnčne toplote, Vizija bodoče vojne, Poganski in krščanski talisman, Cudeži indijskih fakirjev, Grafologija, Petiletka, Angleška svetovna moč, Kako je treba spati, Smrtonosni zvočni valovi, Kukluksklan, Simbolika rok, Elizejska palača, Prebivalstvo

Razne
povesti in
članki

Opisi,
raznosterosti,
slike

Mali Oglasi
imajo velik uspeh
Prepričajte se!

Pomladni Sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

42

(Nadaljevanje.)

— Brez skrbi, gospod stotnik! Nobenemu otroku otroška bolezen ne prizaneha. Ravno kar sem svetoval vaši gospej soprogi, da najamete bolniško strežnico. Danes popoldne, ko bodo moje uradne ure končane, jo pripeljem tu sem. Sestra Konsuelo se razume na svoje delo. Nikar se ne bojte. Pred vsem moramo poskušati pregnati njegovo vročino, ki ne sme priti višje.

Zdravnik pomilovalno pogleda Wolfa, ki je stal ves potrjen pred njim.

— Za Lazota me ne skrbi, toda skrbi me glede vas, gospod stotnik. Mirno jejte in spite, da ne bomo mesto enega imeli dva bolnika. Torej popoldne pridem s strežnico. Z Bogom!

Dr. Kornelius gre mimo hiše dr. Omana, ki je ravno prišel iz hiše.

— No, tovariš, kaj pa je?

— Dobro, da vas srečam, prijatelj, ali bi mogel dobiti sestro Konsuelo?

— Da, — sicer pa skoro ne. Je jako bolna. Včeraj se je vrnila. Ves dan je spala; revici bi privoščil dolgo razvedrilo. — Kaj pa hočete od nje? Menda je ne mislite zasnoviti? — Kaj takega ni za njo! In zato je tudi ne dam!

Mladi zdravnik nekoliko zardi, nato pa pravi:

— Ne, tega ne! Samo sem jo hotel imeti za strežnico sina stotnika Wolfa.

— Kaj — lepi otrok našega stotnika — ali je bolan?

— Da, pljučnica in precej huda. Nina pa prave postrežbe. Saj poznate gospo stotnikovo; je preveč površna. V dno duše se mi smili Wolf, je ves iz sebe.

— Ako je temu tako — v božjem imenu, če hočete, naj gre, ako hoče. Govorite ž njo. Zda je zgoraj pri moji ženi. Nimam mnogo časa; z Bogom!

Sežeta si v roko in dr. Kornelius pozorno s ntripajočim smreem. Tiho, nežno bolniško strežnico je ljubil iz globočine svojega poštenega in gorkoga srca in njegova največja želja je bila peljati jo enkrat kot ženo na svoj dom. Pa ni imel poguma, da bi ji to povedel. Tako je čakal teden za tednom na priložnost in kadar je priložnost prišla, se je iz sramu ni poslužil.

Gospa odpre vrata.

— A, vi ste, gospod doktor! Samo vstopite. Takoj pridem, samo še v kuhinjo moram prej. Gotovo ste srečali mojega moža? — Ne da bi čakala na odgovor, je že odšla.

Stopi v sprejemno sobo, tedaj pa naglo skoči črna oblečena vitka ženska postava z divana, na katerem je ležala.

— Oprostite, gospica, ako bi bil vedel — motim vas, — se opravičuje.

— Prav nič, gospod doktor, — odgovori in lahna rdečica jo oblije. Naglo si popravi goste plave lase, ker so bile vsled ležanja nekoliko v neredu.

Ljubezljivo so počivale njegove temne oči na njenem sladkem obrazu.

— Bledi ste in zdi se mi, da ste tudi bolni, — pravi priščno. — Preveč ste si zaupali, da ste stregli kar trem otrokom. Tega ne bi bili smeli storiti.

— Kdo pa drugi, gospod doktor? Zato sem vendar tukaj; to je moj poklic in treba je bilo otroke ozdraviti. Pri tem ni nič preveč, — odgovori in pri tem zažarijo njene čudovite temno-modre oči. — Poleg tega pa sem včeraj spala ves dan in ravno tako celo noč, tako sem zopet odpočita in močna.

— Prav posebno vam ne vrjamem in vendar imam gospica Konsuelo prošnjo do vas glede nekega bolnika.

— In kdo je to, gospod doktor? — vpraša prijazno.

— Majhen sinček mojega dobrega prijatelja ima zelo vneto pljuča, ima pljučnico in njegova mati je popolnoma nesposobna mu stregti. Tako rad imam tega otroka, ker je krasen, razumen otrok in ljubljence svojega očeta. V tej hiši sem prvokrat kot zdravnik in strašno bi bilo za mene, ako bi ga ne spravil skozi bolezen.

— Kar je v moji moči, da bi vam mogla pomagati, prav rada storim, — pravi mirno in mu ponudi roko, katere se oklene s trdim prijemom. Z žarečim pogledom ji zre v oči.

— Vi ste angel in v resnici tolažba, sestra Konsuelo, — vaše ime je tako pravilno, kot vi sami. Zda imam zopet tolažbo in zaupanje.

— Kaj hočete, gospod doktor? Saj je to moja dolžnost, da skrbim za bolnike. — Kdaj me hočete imeti?

— Najrajši, kakorhitro mogoče. Je že popoldne, kaj ne? Potem lahko greva po mojih uradnih urah.

Seproga dr. Omana pride tedaj v sobo,

— Oprostite, gospod doktor, da ste morali čakati na mene. Toda ta neumna Lina, nova "popolna", mi je napravila največje neumnosti z jedjo. To imate križi s služkinjami. — No, torej, kaj je novega? Ali imate zopet kak popravek z materami?

— Ne, sedaj ne, spoštovana gospa, — se smeje, — moja zadeva se tiče sestre Konsuelo.

— Tako? To je lepo! Ali ji nikdar ne privoščim nekaj dni počitka? Odločno prepovem! Popolnoma se boste uničili, draga Konsuelo. Ne, tega ne trpim, da se tako trudite. Poiščite si katero drugo, gospod Kornelius, — se razgreje mala okrogla gospa.

— Tako ne gre, gospa, — se ji prijazno nasmeje sestra Konsuelo, — gospodu doktorju sem že obljubila svojo pomoč in svoje obljube nikdar ne prekličem. Obljubo držim pod vsakim pogojem. Pomislite, žalostnim starišem je treba ohraniti edino dete, tedaj bi bil le greh, ako bi rekla ne.

— Tako, kdo pa so ti stariši? — vpraša gospa Omana. — Ali otrokova mati ne more skrbeti za svojega otroka? Ali mora vedno biti moja Konsuelo? Doktor, to ni prav od vas! Premalo se v tem ozirate na nas. Veste pa dobro, da Konsuelo nikdar ne odpoje, da ji ni nič pretežko. Pojdite vendar v bolnišnico! Tudi moj mož bo zelo hud.

— Ne, ravno nasprotno; je popolnoma zadovoljen. Tudi vi napravite izjemo, dobra tetka.

— No, da, pa naj bo — toda vendar povejte, čegav otrok je, za katerega se tako potegujete. Tudi jaz se zanimam za vaše bolnike.

— Mali sinček stotnika Wolfa je zelo bolan za pljučnico — Brneče pade s cvetlicami napolnjena vaza s police, kjer je sedela sestra Konsuelo, ki pa je tudi nenadoma prebledela in se je skoro onesveščena zleknila na stolu. Prestrašena skoči gospa Omana pokonci.

— Kaj vam je draga? — Poglejte, gospod doktor, da sem imela prav, da ji ni več mogoče zaupati trudopolnega dela.

— To šele sedaj vidim — odgovori tiho, — ako ne bi bil ravno bolnik, ne bi prišel k vam s to prošnjo.

Medtem je Marija Winterjeva, kajti ta je bila, ki se je skrivala za tem imenom prišla k sebi. Samo ne izdati se, da pozna ono družino, o kateri je bilo govorjeno. Najrajši bi bila svojo obljubo odrekla; toda to bi bilo neodpustljivo, ker je že prej gospej dr. Omanovi obljubila. Poleg tega pa je bilo tudi treba rešiti Wolfvega sina; pri tem je moral vsak malenkosten pomislek izginiti.

Mislila pa si je tudi, da ga bo zopet videla, njega, po katerem je tako hrepenela, na katerega je vedno mislila, po katerem je bolešno, o, tako bolešno ves dolgi čas jokala in katerega ni mogla nikdar pozabiti.

— Dragi mi gospa, oprostite mi, — pravi s smehljajem, — tako sem bila nerodna, da sem razbila lepo vazo —

— O, o tem ni vredno govoriti, samo da se malo izpametujete in pazite malo bolj na svoje zdravje. Saj sami veste, kako slabi ste —

— Kdo sploh vpraša po meni? Saj nimam nikogar na svetu, — odvrne s trudnim nasmehom.

— Tako ne smete govoriti, to ni prav! Na nas ne mislite prav nič; ne mislite na to, kaj ste postali meni in mojemu možu, — pravi gospa Omana očitačoče in jo ljubeznjivo poboža po nežnih licih. Hvaležno jo Marija pogleda.

— Res, ko bi vas ne imela, bi se mi zdelo, da sem zapuščen otrok, ki nima nikogar, razum svojega Boga.

Zdaj pa je prišel tudi čas za dr. Korneliusa, da reče:

— Gospica, ko bi samo hoteli, bi lahko našli koga, ki bi končal vašo zapuščenost in samoto in katerega bi napravili najsmrenejšega na svetu s tem, da bi bila njegova oboževana žena. Na rokah bi vas nosil — in s prosečim pogledom, v katerem je ležala vsa njegova duša, jo pogleda.

(Dalje prihodnjič.)

PREBRISANI DEČEK

(Nadaljevanje s 3. strani.)

— Odstopite mi ga za dva. Saj ste ga že prebrali!

— Kaj pa hočete z njim?

— Prodaj ga bom, nekaj bi rad zaslužil.

— Oh, ti si pa poslovni človek. Na še tri rublje. Ali hočete kos pogace?

— Nisem berač! — je oholo odgovoril Volodja. — Samo nekaj si hočem prislužiti za božič, da si kupim božično drevesce — drugega nič. Mi glavno zabela, ampak življenje.

Pol ure pozneje je imel že pet časopisov. Bili so sicer malce zmečkani, toda še vseeno porabni.

Dame v sivem kožuhi in z zlatotrbico ni bilo. Prav zdi se mi in mislim, da se ne motim, da je živela samo v dečkovi domišljiji.

Z velikim naporom je izkarkoval, ne da bi ga sploh kaj razumel, napis razburiljivega uvodnika: Novi položaj Lloydja Georgesa. Nato je poskočil, ko da je pilil gad, in zdiral po ulici, kričaje:

— Zadržite vesti! Novi položaj Lloydja Georgesa! Za pet rubljev. Novi položaj samo pet rubljev!

Ko je bil tako verziško spravil v denar več izvodov tega dnevnika, se je pojavil na ulicah z majhno škaflijo sladšče v roki. Čepica mu je bila spet zlezla prav na nos.

— Gospod! — je deček pristopil k njemu, — ali vas smem nekaj prašati?

Volodja mati, ki je neke živela perilo, se je tistikrat poročila, komu da je namenjeno to in ono, je ležal ob škafliji pisanih svinčnikov listek: Za Volodjo.

Pod dvojico toplih rokavic pa listek: Za manico.

Prebrisani deček je trdno spal. Bog ve, v katerih krajih je plaval tedaj njegov podjetni duh?

— Kar zini! Kaj pa je?

— Če ima pol funta sladšče dvajset in sedem kosov in velja petdeset in pet rubljev, po čem je posamezna sladšča?

— To ni tako lahko izračunati. Ampak približno dva rublja. Zakaj pa hočete to vedeti?

— Torej, če prodajam kos po pet rubljev, je to ugodno, kaj ne? — Morda jih vzamete tudi vi nekaj?

— Zakaj pa ne, toda ti sam jih mora jesti!

— Ne, nisem berač! Jaz samo kupujem z njimi. No, kupite jih vendar! Saj jih lahko podarite kakšnemu znanemu dečku.

— No, pa naj bo! Daj celo škaflijo sem!

Volodja mati, ki je neke živela perilo, se je tistikrat poročila, komu da je namenjeno to in ono, je ležal ob škafliji pisanih svinčnikov listek: Za Volodjo.

Pod dvojico toplih rokavic pa listek: Za manico.

Prebrisani deček je trdno spal. Bog ve, v katerih krajih je plaval tedaj njegov podjetni duh?

Volodja mati, ki je neke živela perilo, se je tistikrat poročila, komu da je namenjeno to in ono, je ležal ob škafliji pisanih svinčnikov listek: Za Volodjo.

Pod dvojico toplih rokavic pa listek: Za manico.

Prebrisani deček je trdno spal. Bog ve, v katerih krajih je plaval tedaj njegov podjetni duh?

Volodja mati, ki je neke živela perilo, se je tistikrat poročila, komu da je namenjeno to in ono, je ležal ob škafliji pisanih svinčnikov listek: Za Volodjo.

Pod dvojico toplih rokavic pa listek: Za manico.

Prebrisani deček je trdno spal. Bog ve, v katerih krajih je plaval tedaj njegov podjetni duh?

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE

(Nadaljevanje.)

Radio, osnovni pojmi iz Radio tehnike, vezano2—
broširano1.75

Računar v kronski in dinarski veljavi75

Ročni slov. italijanski in italijanski-slovenski slovar90

Ročni spisovnih vsakovrstnih pisem50

Solnjenje50

Slike iz živalstva, trdo vezana90

Slovenska narodna mladina (obsega 432 strani)1.50

Spretna kuharica, trdo vezana1.45

Sveto Pismo stare in nove zaveze, lepo trdo vezana3—

Sadno vino40

Spolna nevarnost25

Sadje v gospodinjstvu75

Slavonic American Year Book1—

Učbenik angleškega jezika trdo vez.1.50
broširano1.25

Učna knjiga in berilo laškega jezika60

Uvod v filozofijo (Veber)1.50

Veliki slovenski spisovnik: zbirka pisem, listin in vlog za zabeleženje in trgovce1.25

Voščilna knjižica50

Zbirka domačih zdravil60

Zdravilna zeljstva40

Zel in plevel, slovar naravnega zdravilstva1.50

Zgodovina Umestnosti pri Slovincih, Hrvatih in Srbih1.90

Zdravje mladine1.25

Zdravje in bolezen v domači hiši, 2 zvezka1.20

Zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovincov (Melik)80

Prorokovalne karte1—

POVESTI in ROMANI

Amerika, povsod dobro, doma najbolje65

Agitator (Kersnik) broš.80

Andrej Hofer50

Beneška vedeževalka35

Belgrajski bliser35

Beli mecesen40

Bele noči, mali junak60

Balkansko-Turška vojska80

Balkanska vojska, 3 slikami25

Boj in zmaga, povest20

Blagajna Velikega vojvode60

Belfegor80

Boy, (roman)65

Burska vojska40

Beatni dnevniki60

Božično darovi35

Božja pot na Bledu20

Božja pot na Smarni gori20

Cankar: Grešnik Lenard, broš.70

Mimo življenja80

Maje življenja75

Romantične duše60

Cvetice25

Cvetina, Borogradska50

Čebela25

Črtice iz življenja na kmetih35

Drobni, in razne povesti — Spisal Milčinski60

Darovana, zgodovinska povest50

Dekle Eliza40

Dalmatinske povesti35

Dolga roka50

Do Otrida in Bitolja70

KAKO DOLGO JE ČLOVEŠKO ŽIVLJENJE

Nadaljevanje s 3. strani.)

zdravih otrok, višjo starost kakor žene brez otrok. Rumunka Klaudia ki je živela 115 let, je imela 25 otrok. Kar se tiče polklica, po katerem bi se določila starostna razlika in dolgotrajno življenje, so med dolgo živčini na prvem mestu duhovniki, za njimi politiki in državniki, potem učenjaki, častniki, pisatelji in umetniki.

Starost se začneja s 60. letom, dolgo življenje pa pomeni od 75. leta naprej, toda navadno človeško življenje se konča med 70. in 75. letom. V Lvovu umre največ ljudi med 51. in 60. letom. Na svetu je pa vendar mnogo ljudi, ki dočakajo visoko starost 100 let ali pa še več. Naj omenimo samo nekaj takih primerov.

Ustanovitelj škofije v Glasgowu Kintington je živel 185 let, kakor prica napis na njegovem grobu. Leta 1670 je umrl v Yorkshirski grofiji ribič Henry Jenkins, star 169 let. Nekdo so ga poklicali za pričo na sodišče. Prišel je s svojima dvema sinovoma, eden je bil star 102, drugi pa 100 let. Še kot 100-letni starček se je hodil kopat v mrzlo reko.

Drugi angleški težak Thomas Pere je živel 152 let in 9 mesecev. Ena njegova hči je bila stara 111 let, ko je umrla, pravnikinja pa 103 leta. Parre je umrl na kraljevskem dvoru, njegovo truplo je obducirali slavni anatom Wm. Harvey (1578 do 1657). Ta zdravnik tudi omenja Parrea v svoji razpravi "Philosophical Transactions".

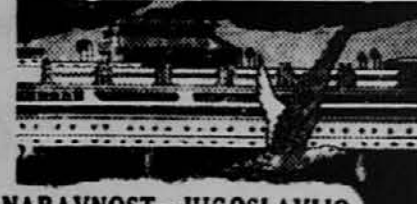
Parre se je kot 120 letni starček oženil z vdovo, ki je trdila, da ni imela pojma, da je že tako star. Do svojega 130. leta je trdo delal. Slišal je do zadnjega trenutka dobro in tudi spomin je imel zelo dober, samo oči so mu bile opesale. Kralj je zvedel zanj in hotel ga je videti. Starček je prišel v London in Harvey navaža kot vzrok njegove smrti londonsko hrano, ki je Parre ni bil vajen. Če bi bil ostal doma, bi bil živel morda še nekaj let.

Pa ne samo zdravniške revije, temveč tudi dnevno časopisje poročajo o ljudeh, ki dočakajo izredno visoko starost. Leta 1923 je živel v irskem mestu Edmontonu 125 let star mož in njegovo starost so ugotovili uradno. Imel je 7 bratov in 4 sestre, od katerih je dočakala ena še višjo starost, umrla je pa dve leti pred njim. Ta mož se je sam bril in čital brez očal še dva tedna pred smrtjo. Leta 1924 je živel v Ploucku mož, ki je dočakal 168 let. Rojen je bil l. 1755, služil je v armadi Katarine II. in carja Aleksandra I. Kot 93 letni starček se je tretjič oženil s 43-letno ženo, s katero je imel tri otroke. Do svo-

je smrti je bil telesno in duševno čil.

Zadnje čase se mnogo piše o kurdskem starcu Zaro Agi, rojenem l. 1774. O tej starosti prica njegov krstni list, ne moremo pa reči, da bi se nam zdeli ti podatki točni. Starček je še vedno čil, imel je 27 žen in celo kopo otrok, od katerih je najmlajšemu sinu že 80 let. Poljski listi pišejo, da živi v vasi Dolobowo 134 let star plemič Puchalski, ki je prišel 18. maja 1925 v parlamentarno pisarno v Varšavi s prošnjo, naj bi kupili za njegovo vasio nove zvonove, češ, da so jih Rusi l. 1915 odnesli. Starček je še docela čil, ima dober spomin, spominja se dobro Napoleona, novega umika iz Moskve in poljske revolucije.

IZ tega je razvidno, da lahko dočaka človek izredno visoko starost, toda to so le redki primeri. Človek živi tako dolgo, dokler traja njegov razvoj. Tako vsaj sodijo zdravniki, ki se pečajo s statistiko človeške starosti.

NARAVNOST JUGOSLAVIJO

Nova jadranska orjaka SATURNIA in VULCANIA sta odlična, med največjimi in najhitrejšimi ladjama sveta. Ugodna cena, vsa čaka! Ugodni, pozorni uslužbenci, ki govorijo slovensko, so vam na razpolago, in hrana je taka kot v najboljših hotelih. In samo pomislite na kratko, ceneno železniško vožnjo v Slovenijo. Mali stroški za prijago in brezplačni vizej. ODLOČITE SE ZA POTOVANJE VNAPREJ!

Naravnost v TRST SATURNIA 9. JANUARJA (4 P. M.) 19. FEBRUARJA (4 P. M.)

AUGUSTUS (N.G.I.) — 14. MARCA Katerikoli agent vam bo rezerviral kabino COSULICH LINE 17 Battery Place New York

je smrti je bil telesno in duševno čil.

Zadnje čase se mnogo piše o kurdskem starcu Zaro Agi, rojenem l. 1774. O tej starosti prica njegov krstni list, ne moremo pa reči, da bi se nam zdeli ti podatki točni. Starček je še vedno čil, imel je 27 žen in celo kopo otrok, od katerih je najmlajšemu sinu že 80 let. Poljski listi pišejo, da živi v vasi Dolobowo 134 let star plemič Puchalski, ki je prišel 18. maja 1925 v parlamentarno pisarno v Varšavi s prošnjo, naj bi kupili za njegovo vasio nove zvonove, češ, da so jih Rusi l. 1915 odnesli. Starček je še docela čil, ima dober spomin, spominja se dobro Napoleona, novega umika iz Moskve in poljske revolucije.

IZ tega je razvidno, da lahko dočaka človek izredno visoko starost, toda to so le redki primeri. Človek živi tako dolgo, dokler traja njegov razvoj. Tako vsaj sodijo zdravniki, ki se pečajo s statistiko človeške starosti.

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj vam je naročnina pošla. Ne čakajte toraj, da se vas opominja, temveč